

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120011350
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3120011350.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému M. R., nar. XX.XX.XXXX v E., trvale bytom E., ul. XX. U. XXXX/XX, prechodne bytom E., A. XX, okres E., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Tr. zákona a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. marca 2021 pod sp. zn. 3T/98/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 20. mája 2021 a jednomyselne takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písm. e), odsek 2 Tr. poriadku z r u š u j
e s a v napadnutom rozsudku výrok o treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu.

Na podklade 322 odsek 3 Tr. poriadku s a obžalovaný M. R., nar. XX.XX.XXXX
v E., t. č. na slobode

o d s u d z u j e

podľa § 219 odsek 1 Tr. zákona s prihliadnutím na § 36 písm. l), písm. n), § 37 písm. h), písm.
m) Tr. zákona, za použitia § 38 odsek 2 a § 41 odsek 1 Tr. zákona na ú h r n ý trest
odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona s a obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů
j e do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 76 odsek 2 Tr. zákona s a obžalovanému u k l a d á ochranný dohľad podľa § 78 odsek
1 Tr. zákona na 1 (jeden) rok.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 25. marca 2021 pod sp. zn. 3T/98/2020 bol obžalovaný M. R., nar. XX.XX.XXXX, na podklade obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín zo dňa 19. októbra 2020 pod č. k. 2Pv 27/20/3309-17, doručenej okresnému súdu dňa 21. októbra 2020, uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s trestným činom prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 16.12.2019 v čase medzi 20.31 hod. a 21.00 hod. v pohostinstve K. na ulici J. v E. z príručnej tašky uloženej v batohu Y. P. odcudzil platobnú kartu Slovenskej sporiteľne a. s., vydanú na meno Y. P., prostredníctvom ktorej sa dňa 16.12.2019 o 21.00 hod. pokúsil zrealizovať neoprávnený výber finančnej hotovosti z bankomatu Slovenskej sporiteľne, a. s. na Zlatovskej ulici v Trenčíne vo výške -600,- Eur, ďalej o 21.01 hod. neoprávnenne vykonal výber finančnej hotovosti -400,- Eur, v čase o 21.02 hod. vykonal neoprávnený výber -50,- Eur, dňa 17.12.2019 v čase o 00.07 hod. sa pokúsil neoprávnenne vybrať finančnú hotovosť -700,- Eur, v čase o 00.08 hod. sa pokúsil neoprávnenne vybrať finančnú hotovosť -500,- Eur v čase o 00.10 hod. neoprávnenne vybral finančnú hotovosť -300,- Eur a v ten istý deň v čase o 00:11 hod. sumu vo výške -150,- Eur, čím Y. P. spôsobil škodu vo výške -900,- Eur,

Za to bol odsúdený podľa § 219 odsek 2 Tr. zákona za použitia § 41 odsek 1 Tr. zákona, s prihliadnutím na § 38 odsek 2 Tr. zákona, § 36 písm. l), písm. n) § 37 písm. h), písm. m) Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, ktorého výkon mu bol podľa § 49 odsek 1 písm. a) a § 50 odsek 1 Tr. zákona podmienienečne odložený na skúšobnú dobu 2 (dva) roky.

V adhéznom konaní, t. j. v konaní o náhrade škody okresný súd podľa § 287 odsek 1 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému T. Y. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom E., K. XXX/XX škodu v sume -900,- Eur.

Proti citovanému rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní podal odvolanie intervenujúci a dozorový prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín. V písomnom odôvodnení uviedol, že sa stotožnil so všetkými výrokmi napadnutého rozsudku, okrem výroku o uloženom treste, ktorý považuje za neprimerane mierny a obžalovanému uložený v rozpore s ustanovením § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona. V tomto smere poukázal na to, že obžalovaný bol doposiaľ 9-krát súdne trestaný prevažne pre majetkovú trestnú činnosť a vo vzťahu k žalovanému prečinu krádeže je špeciálnym recidivistom. Opakovane mu boli doteraz ukladané nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré v prevažnej miere aj celé vykonal. Z posledného výkonu trestu odňatia slobody, uloženého mu rozsudkom Okresného Trenčín sp. zn. 6T/20/2013 zo dňa 08. januára 2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 18. mája 2015, sp. zn. 2To/47/2014 bol dokonca podmienienečne prepustený a bola mu daná reálna šanca, aby svojim správaním v budúcnosti deklaroval svoje polepšenie sa a snahu viesť už len riadny život. V krátkej časovej súvislosti od uplynutia určenej skúšobnej doby podmienienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody sa však opätovne dopustil posudzovanej trestnej činnosti. Preto navrhol, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 odsek 1 písm. e) Tr. poriadku zrušil v napadnutom rozsudku okresného súdu výrok o uloženom treste a aby sám podľa § 322 odsek 3 Tr. poriadku uložil obžalovanému zákonný a spravodlivý nepodmienečný trest odňatia slobody.

K písomnému odôvodneniu odvolania prokurátora okresnej prokuratúry sa obžalovaný do konania verejného zasadnutia odvolacieho súdu písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu intervenujúci prokurátor krajskej prokuratúry v rámci konečného návrhu uviedol, že sa stotožnil s odvolaním podriadeného prokurátora, ako aj s dôvodmi uvedenými v písomnom odôvodnení jeho odvolania a navrhol, aby odvolací súd rozhodol tam spôsobom uvedeným.

Obžalovaný M. R. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu právom konečného návrhu uviedol, že je za to, aby mu bol uložený iba podmienienečný trest odňatia slobody, pretože sa okrem iného stará aj o svoju družku. Škodu doposiaľ poškodenému nenahradil, ale urobí tak. Chce dodať, že poškodený sa prostredníctvom telefónu a SMS správ vyhrážal jeho družke v súvislosti s prejednávanou vecou. Pravda je taká, že to bol poškodený, kto ho poslal vybrať z bankomatu peniaze z jeho účtu. Všetci mali vtedy vypité. Ak by družka nemala starosti a trápenie so svojim bratrancom V. C., celú situáciu by riešila inak.

Podľa § 317 odsek 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odsek 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odsek 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odsek 1 Tr. poriadku - v posudzovanom prípade výlučne len podľa písm. c), t. j. pri zásadnom porušení práva na obhajobu.

Krajský súd, ako odvolací súd preskúmal v intenciách § 317 odsek 1 Tr. poriadku napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, pričom pokiaľ ide o výrok o vine, súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom, keď po tom, čo právoplatným uznesením prijal na hlavnom pojednávaní vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku o vine vo vzťahu k žalovanému skutku uznal obžalovaného M. R. napadnutým rozsudkom vinným zo spáchania jednak trestného činu prečinu neoprávneného vyrobenia a používania platobného prostriedku, elektronických peňazí alebo inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Tr. zákona a jednak zo spáchania trestného činu prečinu krádeže podľa § 212 odsek 1 písm. a) Tr. zákona v jednočinnom súbehu, pretože tento svojím konaním popísaným v oboch skutkoch naplnil všetky potrebné formálne zákonné znaky citovaných trestných činov a súčasne aj potrebný materiálny korektív v zmysle § 10 odsek 2 Tr. zákona, pretože ide zhodne o prečiny. Keďže krajský súd v napadnutom rozsudku vo vzťahu k výroku o vine a v postupe súdu výroku o vine (vrátane právneho posúdenia v zmysle Trestného zákona) predchádzajúcom nezistil chyby odvolaním nevytýkané a odôvodňujúce podanie dovolania (iba v prospech obžalovaného), preskúmal z podnetu podaného odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného len napadnutý výrok o uloženom úhrnnom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora v neprospech obžalovaného, ktoré bolo podané oprávnenou osobou, včas a na správnom mieste, je celkom dôvodné.

Prvostupňový okresný súd pri ukladaní trestnoprávnych sankcií postupoval správne, keď dospel k záveru o tom, že obžalovanému bude nevyhnutné ukladať úhrnný trest odňatia slobody podľa zásad uvedených v § 41 odsek 1 Tr. zákona, teda bez aplikácie tzv. „asperačnej - zostrujúcej zásady“. Správne tiež u obžalovaného identifikoval poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), písm. n) Tr. zákona, keďže obžalovaný spáchanie žalovaného skutku priznával a na hlavnom pojednávaní uznal jeho vinu a súčasne prejavil uveriteľnú ľútosť. Tiež nepochybil v súlade s už ustálenou praxou a judikatúrou, keď obžalovanému priznal poľahčujúcu okolnosť aj podľa § 36 písm. n) Tr. zákona, na základe prijatého vyhlásenia obžalovaného o uznaní viny v celom rozsahu. Správne tiež u obžalovaného identifikoval aj priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h) Tr. zákona (spáchanie dvoch trestných činov) a tiež priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zákona (viaceré doterajšie nezahladené odsúdenia obžalovaného). Ďalej už ale prvostupňový okresný súd pochybil, keď obžalovanému síce správne, podľa najprísnejšej zbiehajúcej sa skutkovej podstaty ukladal úhrnný trest odňatia slobody podľa § 219 Tr. zákona, ale pochybil, keď podľa ustanovenia odseku 2 a nie odseku 1. Krajský súd zistil, že tohto pochybenia sa okresný súd samosudkyňou dopustil už aj v predtým vydanom trestnom rozkaze (č. I. 72 trestného spisu). Podstatným pochybením okresného súdu však bolo, keď obžalovanému uložil iba trest odňatia slobody nespojený s jeho bezprostredným výkonom, čo mimochodom ani v odôvodnení napadnutého rozsudku ničím neodôvodnil. Obžalovaného doterajšia trestná minulosť a skutočnosť, že obžalovaný sa z doterajších odsúdení skutočne dostatočne, resp. adekvátne nepoučil tak, ako správne na to poukázal v rámci odvolacích námietok prokurátor, preto neodôvodňovalo uloženie iba trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom, dokonca s tak neprímerane krátkou určenou skúšobnou dobou, a to dokonca ani v prípade so súčasným uložením probačného dohľadu podľa § 51 odsek 1, odsek 2 Tr. zákona. Teda akýkoľvek iný uložený trest obžalovanému M. R. než trest odňatia slobody spojený s jeho bezprostredným výkonom, je trestom neprímerane miernym a v rozpore s ustanovením § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona, t. j. bez dôvodne očakávaného naplnenia účelu individuálno-preventívneho a s ním spojeného generálno-preventívneho účinku a bez dostatočného vyjadrenia morálneho odsúdenia konania obžalovaného spoločnosťou. Napokon obžalovaný na verejnom zasadnutí tým čo uviedol právom konečného návrhu len potvrdil opodstatnenosť podaného odvolania prokurátora v jeho neprospech.

Krajský súd, v celom rozsahu akceptujúc odvolacie námietky prokurátora preto rozhodol najskôr podľa § 321 odsek 1 odsek 1 písm. e), odsek 2 Tr. poriadku tak, že výrok o uloženom úhrnnom treste odňatia slobody a určenom spôsobe jeho výkonu (bezprostredne súvisiaci výrok s trestom odňatia slobody) najskôr zrušil a potom sám, na podklade § 322 odsek 3 Tr. poriadku obžalovanému uložil primeraný a zákonný trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov, t. j. v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby (1 až 5 rokov), so zaradením na jeho výkon do prísnejšieho ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 odsek 2 písm. b) Tr. zákona, keďže obžalovaný bol pred spáchaním žalovaného skutku v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody za spáchanie úmyselnej trestnej činnosti, pričom miernejšie či prísnejšie zaradenie podľa § 48 odsek 4 Tr. zákona krajský súd nepokladal za nevyhnutné. Iba takto uložený trest je potom plne spôsobilý

naplniť očakávaný účel trestu u obžalovaného v zmysle § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona. Krajský súd dospel k záveru, že obžalovanému je nevyhnutné, vzhľadom na jeho predchádzajúce odsúdenia, uložiť aj ochranné opatrenie, a to ochranný dohľad podľa § 76 odsek 2 Tr. zákona na primeranú dobu 1 (jeden) rok podľa § 78 odsek 1 Tr. zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.